

רשומות

ספר החוקים

1 ביולי 2018

2729

י"ח בתמוז התשע"ח

עמוד

חוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין) (תיקון מס' 4 והוראת שעה), התשע"ח-2018 722

חוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין) (תיקון מס' 4 והוראת שעה),
התשע"ח-2018*

1. תיקון סעיף 44 בחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), התשי"ג-1953¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 4ב(3), במקום "בפסקה זו – החוק" יבוא "בחוק זה – חוק קיום פסקי דין של גירושין" ובמקום "לפי החוק" יבוא "לפי חוק קיום פסקי דין של גירושין".
2. הוספת סעיפים 4ב1 עד 4ב4 – הוראת שעה
- 1.ב4. (א) בלי לגרוע מסמכויות השיפוט לפי סעיף 1 וסעיף 4א, לבית דין רבני יהיה שיפוט ייחודי בתביעת גט לפי דין תורה שהגישה אישה יהודיה נגד אישה היהודי, אף אם לא מתקיימות לגביהם הזיקות המנויות בסעיף 4א(א), ובלבד שהנישואין נערכו על פי דין תורה והאישה לא קיבלה גט מנישואין אלה בבית דין מחוץ לישראל, ומתקיים אחד מאלה:
- (1) במקום מושבו של הנתבע או במקום מושבה של התובעת אין בית דין שניתן לערוך לפניו גט לפי דין תורה מחוץ לישראל (בחוק זה – בית דין מחוץ לישראל); לעניין זה, הגישה האישה בקשה לעריכת גט לפני בית דין מחוץ לישראל, לא תישמע טענה כי אין בית דין שיכול לערוך גט לפי דין תורה אלא אם כן קבע בית הדין שאליו הוגשה הבקשה כי אינו יכול לערוך גט לפי דין תורה;
- (2) האישה הגישה בקשה לעריכת גט לפי דין תורה לבית דין מחוץ לישראל והאיש לא התייצב לפני בית הדין במשך ארבעה חודשים מיום שזומן על ידי בית הדין כאמור;
- (3) בית דין מחוץ לישראל קבע שהאיש ייתן גט לאשתו, ואולם על אף מאמץ סביר לאכוף את החלטת בית הדין באמצעים המשפטיים והדתיים הקיימים באותה מדינה, הגט לא ניתן במשך שישה חודשים מיום שקבע בית הדין כאמור.
- (ב) לתביעה המוגשת לפי פסקה (2) או (3) של סעיף קטן (א), תצורף החלטת בית הדין מחוץ לישראל בדבר התקיימות הנסיבות שבשלהן התעורר הצורך בהגשת תביעה לגט לבית הדין הרבני בישראל, אלא אם כן בנסיבות העניין יש קושי לצרף החלטה כאמור.
- (ג) לא ידון בית דין רבני בתביעה כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם כן התקיימו תנאים אלה:
- (1) כתב התביעה הומצא לנתבע בישראל או שהנתבע נמצא בישראל במועד הגשת התביעה, ובלבד שכתב התביעה הומצא לו כדין;

* התקבל בכנסת ביום י"ב בתמוז התשע"ח (25 ביוני 2018); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 1207, מיום י"ג באדר התשע"ח (28 בפברואר 2018), עמ' 720.
¹ ס"ח התשי"ג, עמ' 165; התשס"ה, עמ' 945.

(2) אם בני הזוג נישאו גם על פי הדין החל במדינת חוץ – בני הזוג גרושים לפי אותו דין; ואולם אם התקיימו נסיבות מיוחדות המקשות על עריכת גירושין כאמור במדינת חוץ, די בכך שהוגשה תביעה לגירושין לבית משפט מוסמך במדינת חוץ, והתובעת פעלה בשקיטה ראויה לעריכת הגירושין כאמור.

(ד) הוגשה לבית דין רבני תביעה לפי סעיף זה לא יהיה בכך כדי למנוע מבית משפט מוסמך במדינת חוץ לדון בתביעה לגירושין אזרחיים בין בני הזוג.

(ה) נוכח בית הדין כי לא התקיימו התנאים האמורים בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) – ימחק את התביעה לאלתר.

(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי להקנות לבית הדין הרבני סמכות שיפוט בעניינים הכרוכים בגירושין.

(ז) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ו), הוגשה תביעה לפי סעיף זה, לא תהיה לבית הדין הרבני, אגב אותה תביעה, סמכות שיפוט בעניינים שנקבעו בפסק דין או בהחלטה של בית משפט מוסמך במדינת חוץ או בהסכם תקף על פי דין של מדינת חוץ או שמתנהל בעניינם הליך בבית משפט מוסמך של מדינת חוץ.

(א) הוגשה לבית דין רבני תביעת גט לפי סעיף 1ב4, והנתבע נוכח בישראל, יקבע בית הדין הרבני מועד לדיון במתן הגט בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבוע מיום הגשת התביעה אם הנתבע נכח בישראל במועד זה או מיום המצאת התביעה לנתבע בישראל.

סדרי דין בתביעה
לגט לפי סעיף 1ב4
– הוראת שעה

(ב) החלטת בית הדין הרבני בתביעה כאמור בסעיף קטן (א) תינתן בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־30 ימים ממועד הדיון כאמור באותו סעיף קטן; ואולם בנסיבות חריגות ומטעמים שיירשמו, רשאי בית הדין לתת את החלטתו לא יאוחר מ־60 ימים מהמועד האמור; נשיא בית הדין הרבני הגדול רשאי להאריך את התקופה למתן החלטת בית הדין ב־30 ימים נוספים אם סבר שנסיבות העניין מצדיקות זאת.

(ג) על אף הוראות סעיף 4(א)1(1) ו־2 לחוק קיום פסקי דין של גירושין, קבע בית דין רבני בפסק דין או בהחלטה (בסעיף זה – פסק דין) כי על הצדדים להתגרש והנתבע נמצא בישראל במועד מתן פסק הדין, יקבע מועד לסידור גט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־14 ימים מיום מתן פסק הדין.

(ד) ניתן פסק דין לגירושין ולא סודר הגט במועד שנקבע לפי סעיף קטן (ג) והנתבע נמצא בישראל, יחולו לגבי הוראות חוק קיום פסקי דין של גירושין, בשינויים אלה:

(1) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ב) יקראו:

"(ג) ציווה בית דין רבני על מאסר כפייה של נתבע שמקום מושבו מחוץ לישראל, תימסר הודעה מיידית בכתב לנשיא בית הדין הרבני הגדול על מתן הצו, והוא יהיה רשאי לבטל את המאסר או לקבוע כל הוראה אחרת כפי שיראה לנכון";

(2) בסעיף 4 –

(א) בסעיף קטן (א)(1), במקום "מ־45 ימים" יקראו "מ־14 ימים" ובמקום "45 ימים" יקראו "14 ימים";

(ב) בסעיף קטן (א)(2), במקום "לא יאוחר מ־21 ימים" יקראו "בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבוע";

(ג) בסעיף קטן (ב), אחרי "ובהתחשב בין היתר" יקראו "במקום מגוריו";

(ד) בסעיף קטן (ג) –

(1) בפסקה (1), במקום "90 ימים" יקראו "30 ימים";

(2) בפסקה (2), במקום "45 ימים" יקראו "14 ימים";

(3) בפסקה (3), במקום "בתוך 15 ימים" יקראו "בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבוע";

(3) בסעיף 4א –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "21 ימים" יקראו "שבוע" ובמקום "60 ימים" יקראו "30 ימים";

(ב) בסעיף קטן (ג)(1) ו־(2), בכל מקום, במקום "60 ימים" יקראו "30 ימים".

3ב4. (א) מנהל בתי הדין הרבניים ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בחודש יוני אחת לשנה, על יישום הוראות סעיפים 1ב4 ו־2ב4; הדוח יכלול בין השאר פירוט לגבי העניינים שלהלן בשנה שקדמה למועד הדיווח:

דיווח לכנסת –
הוראת שעה

(1) מספר התביעות שהוגשו לפי סעיף 1ב4 (בסעיף זה – תביעות), ומתוכן מספר התביעות שבהן היתה לבית הדין הרבני סמכות לדון ומה היתה העילה לרכישת הסמכות;

(2) פירוט מדינות המושב של בעלי הדין בתביעות;

(3) מספר התביעות שהסתיימו במתן גט ופרק הזמן ממועד הגשת התביעה ועד מתן הגט;

(4) מספר התביעות שבהן הוטלו צווי הגבלה לפי חוק קיום פסקי דין של גירושין ופירוט צווי ההגבלה שהוטלו;

(5) מספר התביעות שבהן בני הזוג נישאו גם על פי הדין במדינת חוץ, ומתוכן מספר התביעות שבהן בני הזוג היו גרושים לפי אותו דין במועד הגשת התביעה.

(ב) לדיווח כאמור בסעיף קטן (א) יצורפו, ככל הניתן ובכפוף להוראות כל דין, פסקי דין שניתנו לפי הסעיפים האמורים בשנה שקדמה למועד הדיווח, בלא ציון פרטים שמאפשרים לזהות את בעלי הדין.

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דוד אזולאי
השר לשירותי דת

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה